

Sylabus omylů vydaný papeřem Piem IX.

Klíčové momenty: Sbířka tvrzení odporujících učení katolické cířkve
Tradicionalismus, konzervatismus
Antimodernismus

Sylabus byl vydán Piem IX. v roce 1864 jakořto přídavek k jeho encyklice Quantum cura. Jde o výčet nejdůležitějších tezí, které odporují učení katolické cířkve devatenáctého století, a které tímto cířkev odsoudila. V zásadě se jedná o nekompromisní kritiku modernismu a o snahu legitimizovat tradicionalistické a konzervativní principy, v jejichř duchu se cířkev bude i v následujících desetiletích vyvíjet (výrazné změny přicházejí pak až s druhým vatikánským koncilem).

Tento jakýsi „katalog omylů“ se vymezuje vůči racionalismu i některým věroučným herezím (např. panteismu), obhazuje pravdivost Písma a skutečnou existenci Ježíše Krista. Dále podporuje nejvyšší autoritu cířkve a tomistického učení, její autonomii i pravomoc zasahovat do světských záležitostí. Odmítá koncepci galikanismu, stojí za nedotknutelností cířkevní hierarchie, investitury a vazby kléru a řeholníků na Vatikán. Zároveň odmítá kritiku cířkve ze strany světské moci a nařčení z tmářské a zpátečnické povahy Vatikánu. Odmítá nejednotu katolické cířkve a prosazuje její univerzalitu. Sylabus se zastává dogmatu „Extra ecclesiam nulla salus“ a vyhrazuje pro cířkev exkluzivní právo na předávání teologického učení.

Cířkev se zde vymezuje jako ochránkyně tradičních morálních hodnot a staví se do role duchovní autority, která má zabránit dezintegraci a chaosu, které s sebou nese volnomyšlenkářství a modernistická revoluce. Tím se na dlouhou výrazně uzavírá v konzervatismu, který má pak za vinu značné odcizení modernímu člověku, tedy laické veřejnosti.